॥२४०।

॥ २३ ॥ तंभारंजिज्ञासाख्यं अर्थंमोक्षं ॥ २४ ॥ तस्याद्वारिमत्यादिनाअध्यायशेषेणास्यकोधकामजयोव्याख्यायते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३४ ॥

इस्यश्वरथसंकीर्णनरनारीसमाकुलं॥पश्वन्नपश्वनिवतसमितकामदच्युतः॥२३॥मनसातंवहन्भारंतमेवार्थविचितयन्॥आलारामःप्रसन्नालामि थिलामाससादह॥ २४॥तस्याद्वारंसमासाद्यिनःशंकःप्रविवेशह॥तत्रापिद्वारपालास्तमुग्रवाचान्यषेधयन् ॥ २५॥ तथैवचशुकस्तत्रनिर्मन्युःसमितष्ठत॥ नचातपाध्वसंतमःक्षुतिपासाश्रमान्वितः॥ २६॥ प्रताम्यतिग्लायतिवानापैतिचतथातपात्॥ तेषांतुद्दारपालानामेकःशोकसमन्वितः॥ २७॥ मध्यंगतिम वादित्यंदृह्वाशुकमवस्थितं॥ पूजियत्वायथान्यायमितवायकतांजिलः॥ २८॥ प्रावेशयत्ततःकक्ष्यांद्वितीयांराजवेरमनः॥ तत्रासीनःशुकस्तातमोक्षमेवा न्वचितयत् ॥ २९॥ छायायामातपेचैवसमदशींसमद्यतिः॥ तंमुहूर्तादिवागम्यराज्ञोमंत्रीकृतांजिलिः ॥ ३०॥ प्रावेशयत्ततःकक्ष्यांतृतीयांराजवेरमनः॥ त त्रांतःपुरसंबद्धंमहचैत्ररथोपमं॥ ३१॥ सुविभक्तजलाकीं इंग्यंपुष्पितपादपं॥ शुकंत्रावेशयन्मंत्रीत्रमदावनमुत्तमं ॥ ३२॥ सतस्यासनमादिश्यनिश्वका मततःपुनः॥तंचारुवेषाःसुश्रोण्यस्तरुण्यःप्रियदर्शनाः॥३३॥सूक्ष्मरकांबरधरास्तमकांचनभूषणाः॥ संलापोछापकुशलावृत्यगीतविशारदाः॥३४॥ स्मितपूर्वाभिभाषिण्योरूपेणाप्सरसांसमाः॥कामोपचारकुशलाभावज्ञाःसर्वकोविदाः॥३५॥ परंपंचाशतंनार्योवारमुख्याःसमाद्रवन् ॥पाद्यादीनिप्रति ग्रात्यपूजियापरयार्चयन्॥ ३६॥ कालोपपन्नेनतदास्वाह्नेनाभ्यतर्पयन्॥ तस्यभुक्तवतस्ताततदंतःपुरकाननं॥ ३७॥ सुरम्यंदर्शयामासुरेकैकश्येनभारत॥ क्रीडंत्यश्रहसंत्यश्रगायंत्यश्रापिताःश्चभं॥ ३८॥ उदारसत्वंसत्वज्ञाःस्रियःपर्यचरंस्तथा॥ आरणेयस्तुशुद्धात्मानिःसंदेहःस्वकर्मरुत् ॥ ३९॥ वश्रेंद्रियोजित कोधोनहष्यतिनकुप्यति॥तस्मैशय्यासनंदिव्यंदेवाईरत्नभूषितं॥४०॥स्पर्धास्तरणसंकीर्णंददुस्ताःपरमित्रयः॥पादशीचंतुरुत्वेवशुकःसंध्यामुपास्यच॥ ॥ ४१ ॥ निषसादासनेपुण्येतमेवार्थविचितयन् ॥ पूर्वरात्रेतुतत्रासौभूत्वाध्यानपरायणः ॥४२॥ मध्यरात्रेयथान्यायंनिद्रामाहारयस्रभुः ॥ ततोमुहूर्तादुः स्थाय कृत्वाशीचमनंतरं॥स्वीभिःपरिवतोधीमान्ध्यानमेवान्वपद्यत॥ ४३॥

शां.मो.

7

गिर्४०॥

॥ १५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ आरणेयःअरणिजःशुकः॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४२॥